

vi fortsat kan finde penge på budgetterne til fremme af byfornyelsen.

Først til mølle-princippet og dets uheldige konsekvenser er der allerede sagt meget om. Det afgørende for CD i denne forbindelse er, at det er meget tydeligt, at dette administrative princip ikke giver nogen garanti for, at midlerne havner dér, hvor behovene er størst.

Jeg skal her tilføje, at selvfølgelig ønsker jeg Århus tillykke, men jeg under dem ikke penge, når jeg ser på situationen ude i landet, hvor andre mangler dem lige så stærkt. Derfor støtter CD, at dette princip fjernes fra byfornyelsen.

Af samme grund har vi en enkelt indvending; når moralen i denne uheldige historie er, at først til mølle-princippet ikke er en god idé, så synes Centrum-Demokraterne, at det er besynderligt, at det fortsat skal være muligt for den enkelte kommune at anvende dette princip. Denne del af forslaget bliver vi vist nødsaget til at kigge nærmere på i udvalget.

CD ser samlet positivt på dette forslag. Byfornyelse er en nødvendig opgave. Den har et boligsocialt sigte, den er bygningsbevarende og har et bygningskulturelt sigte. Byfornyelse er også en dyr opgave, og søgningen på byfornyesmidlerne vil nok vise sig fremover at være større end de afsatte midler. Derfor finder vi det rigtigt, at der tilstræbes fordelinger af disse midler, som tager udgangspunkt i ansøgnernes behov.

CD ser frem til en positiv behandling i udvalget.

Keld Albrechtsen (EL):

Selv om jeg er århusianer, må jeg jo vedgå, at den model, der var fundet til fordeling efter først til mølle-princippet, ikke virkede helt, som den skulle. Derfor er Enhedslisten så absolut indstillet på at gå ind og medvirke til at få det ændret, også ud fra det forslag, som regeringen her har fremsat. Det vil jeg gerne give mit tilsagn til.

Vi vil selvfølgelig kigge på enkelthederne i det. Vi synes måske nok, der er en noget vidtgående bemyndigelse. Vi må kigge på, om det er nødvendigt med så meget bemyndigelse.

Det kunne også have lidt sammenhæng med det problem, som CD rejser, om de enkelte kommuner skal have adgang til at bruge først til mølle-princippet, eller om man måske snare skulle have en behovsvurdering ind i billedet i de enkelte kommuner også. Men det er jo mere i detaljerne.

Jeg vil blot sige til slut, at efter Enhedslistens opfattelse ville den enkleste løsning være, at man simpelt hen afskaffede rammen for privat byfornyelse og overførte midlerne til den offentlige ramme. Det ved jeg godt vi ikke kan komme igennem med, der er nogle aftaler med nogle andre partier omkring den private byfornyelse, men man kunne jo muligvis i regeringen overveje – det vil vi da i hvert fald opfordre til – at de kommuner, der nu får tildelt en ramme inden for den nye fordelingsnøgle, kunne vælge at behovsorientere disse midler, måske eventuelt endda således, at de overgik til den offentlige byfornyelse frem for til den private, hvis man i den pågældende kommune har den opfattelse og bedømmelse af behovet i den pågældende kommune, at der er så tunge byfornysesopgaver, at det kræver en øget indsats i den offentlige byfornyelse.

Jeg håber, at der kan være mulighed for at få sådanne tanker med ind i behandlingen af forslaget. Som sagt, vi er positive.

Kim Behnke (FP):

Det er jo nok skæbnens ironi, at også i Fremskridtspartiets folketingsgruppe blev det århusianerne, der fik fornøjelsen af at gå ned og tale om det her forslag. Det skyldes nu, at vores ordfører, fru Kirsten Jacobsen, ikke kunne være til stede.

Vi var blandt dem, der råbte højt, da dette boliglotteri gik i gang, ikke kun på den dag, hvor udlodningen fandt sted, og alle for åbent tæppe kunne se, hvor absurd det var, men allerede på det tidspunkt, hvor man blandt forligspartierne var så evigt enige om, at det var et genialt princip, man havde opfundet. Nu skulle man afprøve Internettets herligheder, og jeg ved ikke hvad.

Det gik selvfølgelig galt. Og det går galt, hver gang man skal udlatte statsmidler til forskellige formål. For uanset hvilke kriterier man opstiller, vil der altid i den sidste ende enten være noget med, at der er et element af først til mølle, eller at der skal foregå et subjektivt skøn, og det går altid galt, for mængden af midler, der skal uddeles, er jo ikke uendelig.

Derfor vil de fleste altid få et afslag, og så har vi problemet, fordi mange af de projekter, der bliver givet afslag på, måske objektivt ville være akkurat lige så velfunderede som nogle af dem, der bliver givet tilsagn om.

Derfor er det vores opfattelse, at man skal lade være med at uddele disse tilskud. Man